

Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 44, 2019

Nummer 44, 2019

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:1985:AC3329](#) 13-12-1985

Hof

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2019:3032](#) 26-11-2019

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2019:4338](#) 26-11-2019

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2019:9714](#) 12-11-2019

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2019:9503](#) 05-11-2019

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2019:9502](#) 05-11-2019

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2019:8249](#) 08-10-2019

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2019:5880](#) 16-07-2019

Rechtbank

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2019:10390](#) 19-11-2019

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2019:10222](#) 13-11-2019

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2019:10220](#) 13-11-2019

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2019:10219](#) 13-11-2019

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2019:5265](#) 07-11-2019

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2019:8427](#) 30-10-2019

werknemer/International Lashing Service B.V.

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2019:8643](#) 15-10-2019

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2019:10535](#) 05-09-2019

Annotatie

Geen aansprakelijkheid voor schade door loslopende hond op basis van
Kelderluik-criteria.

mr. Y. Bosschaart

RECHTSPRAAK

De Raad voor de Kinderbescherming heeft onrechtmatig gehandeld jegens appellante door een onzorgvuldig rapport op te stellen. Appellante en haar zoontje hebben geen recht op immateriële schadevergoeding, geen sprake van een schending van eer en goede naam of aantasting in de persoon.

Eerder is geoordeeld dat de Staat onrechtmatig heeft gehandeld jegens appellante. De Raad voor de Kinderbescherming heeft een onzorgvuldig rapport opgesteld waarin appellante geadviseerd werd psychologische hulp te zoeken. In deze procedure vordert appellante immateriële schadevergoeding voor haarzelf en haar zoontje. Het hof is van oordeel dat in dit geval geen sprake is van een schending van de eer en goede naam van appellante die aanspraak geeft op enige vergoeding van immateriële schade. De bewuste passage in het advies diskwalificeert haar niet en de passage is bovendien gerectificeerd. Tegenover de betwisting door de Staat heeft appellante onvoldoende onderbouwd dat zij geestelijk letsel heeft opgelopen en een psychiatrisch ziektebeeld heeft ontwikkeld. Dat het zoontje door het handelen van de Staat immateriële schade heeft geleden is evenmin van een voldoende onderbouwing voorzien. Niet alleen zal het rapport aan hem als 3-jarige voorbij zijn gegaan, maar ook is niet onderbouwd waarom ten aanzien van het zoontje is voldaan aan het criterium voor toewijzing van immateriële schadevergoeding.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 26-11-2019

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2019:3032

Zaaknummer: 200.254.636/01

Advocaten: J.J. Sneller en A.Th.M. ten Broeke

Wetsartikelen: 6:106 BW

RECHTSPRAAK

Arbeidsongeschiktheidsverzekering. Geschil over het recht op uitkering. Door appellante zijn geen (voldoende concrete) feiten en omstandigheden aangevoerd die tot de conclusie kunnen leiden dat het medisch oordeel van (de artsen van) verzekeraar Loyalis op onjuiste wijze tot stand is gekomen en/of inhoudelijk niet juist is.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 26-11-2019

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2019:4338

Zaaknummer: 200.233.260_01

Rechters: E.J. van Sandick, O.G.H. Milar en J.N. de Blécourt

Advocaten: B.F. Desloover en B. Holthuis

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor vergismoord. Kinderen zijn getuige geweest van de moord. De vordering van de benadeelde partij mist echter een duidelijke grondslag. De rechtbank rekent het de raadsman aan dat geen duidelijkheid is geschept omtrent de vordering.

Strafrecht. Veroordeling voor een vergismoord. In het kader van een afrekening binnen het drugscircuit is een vrouw vermoord. Haar partner was het beoogde slachtoffer. Tijdens de moord was de vrouw alleen thuis met haar 12-jarige zoon en 9-jarige dochter. Er worden verschillende materiële schadeposten gevorderd. De kosten van lijkbezorging worden toegewezen, de andere posten missen juridische grondslag of zijn onvoldoende onderbouwd. Onduidelijk is wat de grondslag is voor het vorderen van immateriële schade. Aansluiting wordt gezocht bij de reeds door de wetgever vastgestelde forfaitaire bedragen voor affectieschade, maar de onderbouwing van de immateriële schade die geleden is door zoon en dochter duidt eerder op shockschade. Aanvullend onderzoek vormt een onredelijke belasting van het strafgeding. 'De rechtbank wil niet onopgemerkt laten dat zij dit een, hoewel juridisch juist, spijtig oordeel vindt. Het past de rechter echter niet om uit compassie met de nabestaanden maar te gissen naar de feiten en de grondslag waarop een vordering is gebaseerd. Hoe voorstelbaar de vordering ook moge zijn, er moet wel juist geprocedeerd worden. En dat mag de raadsman van de benadeelde partij zich aanrekenen.'

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 13-11-2019

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2019:10222

Zaaknummer: 04/804359-12

Rechters: M.B. Bax, M.C.A.E. van Binnebeke en W.F.J. Aalderink

Wetsartikelen: 36f Sr, 289 Sr, 6:108 BW en 6:106 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor vergismoord. Kinderen zijn getuige geweest van de moord. De vordering van de benadeelde partij mist echter een duidelijke grondslag. De rechtbank rekent het de raadsman aan dat geen duidelijkheid is geschept omtrent de vordering.

Strafrecht. Veroordeling voor een vergismoord. In het kader van een afrekening binnen het drugscircuit is een vrouw vermoord. Haar partner was het beoogde slachtoffer. Tijdens de moord was de vrouw alleen thuis met haar 12-jarige zoon en 9-jarige dochter. Er worden verschillende materiële schadeposten gevorderd. De kosten van lijkbezorging worden toegewezen, de andere posten missen juridische grondslag of zijn onvoldoende onderbouwd. Onduidelijk is wat de grondslag is voor het vorderen van immateriële schade. Aansluiting wordt gezocht bij de reeds door de wetgever vastgestelde forfaitaire bedragen voor affectieschade, maar de onderbouwing van de immateriële schade die geleden is door zoon en dochter duidt eerder op shockschade. Aanvullend onderzoek vormt een onredelijke belasting van het strafgeding. 'De rechtbank wil niet onopgemerkt laten dat zij dit een, hoewel juridisch juist, spijtig oordeel vindt. Het past de rechter echter niet om uit compassie met de nabestaanden maar te gissen naar de feiten en de grondslag waarop een vordering is gebaseerd. Hoe voorstelbaar de vordering ook moge zijn, er moet wel juist geprocedeerd worden. En dat mag de raadsman van de benadeelde partij zich aanrekenen.'

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 13-11-2019

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2019:10220

Zaaknummer: 04/804350-12

Rechters: M.B. Bax, M.C.A.E. van Binnebeke en W.F.J. Aalderink

Wetsartikelen: 36f Sr, 289 Sr, 6:108 BW en 6:106 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor vergismoord. Kinderen zijn getuige geweest van de moord. De vordering van de benadeelde partij mist echter een duidelijke grondslag. De rechtbank rekent het de raadsman aan dat geen duidelijkheid is geschept omtrent de vordering.

Strafrecht. Veroordeling voor een vergismoord. In het kader van een afrekening binnen het drugscircuit is een vrouw vermoord. Haar partner was het beoogde slachtoffer. Tijdens de moord was de vrouw alleen thuis met haar 12-jarige zoon en 9-jarige dochter. Er worden verschillende materiële schadeposten gevorderd. De kosten van lijkbezorging worden toegewezen, de andere posten missen juridische grondslag of zijn onvoldoende onderbouwd. Onduidelijk is wat de grondslag is voor het vorderen van immateriële schade. Aansluiting wordt gezocht bij de reeds door de wetgever vastgestelde forfaitaire bedragen voor affectieschade, maar de onderbouwing van de immateriële schade die geleden is door zoon en dochter duidt eerder op shockschade. Aanvullend onderzoek vormt een onredelijke belasting van het strafgeding. 'De rechtbank wil niet onopgemerkt laten dat zij dit een, hoewel juridisch juist, spijtig oordeel vindt. Het past de rechter echter niet om uit compassie met de nabestaanden maar te gissen naar de feiten en de grondslag waarop een vordering is gebaseerd. Hoe voorstelbaar de vordering ook moge zijn, er moet wel juist geprocedeerd worden. En dat mag de raadsman van de benadeelde partij zich aanrekenen.'

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 13-11-2019

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2019:10219

Zaaknummer: 03/702600-17

Rechters: M.B. Bax, M.C.A.E. van Binnebeke en W.F.J. Aalderink

Wetsartikelen: 36f Sr, 289 Sr, 6:108 BW en 6:106 BW

RECHTSPRAAK

Appellant heeft een arbeidsongeval gehad. De verzekeraar van de werkgever heeft een minnelijke regeling voorgesteld. Alvorens akkoord te gaan met de regeling heeft appellant een second opinion gevraagd. De kosten voor de second opinion doorstaan de dubbele redelijkheidstoets niet.

Appellant stelt dat hij een arbeidsongeval heeft gehad, waarbij hij tijdens schoonmaakwerkzaamheden urenlang onbeschermd is blootgesteld aan ultraviolet licht. Zijn werkgever, ISS, is door het Juridisch Bureau Letselschade Gezondheidsrecht namens appellant aansprakelijk gesteld op grond van artikel 7:658 BW, waarna zij haar aansprakelijkheidsverzekeraar Zurich heeft ingeschakeld. Zurich heeft een minnelijke regeling voorgesteld, waarmee appellant na een second opinion akkoord is gegaan. In deze procedure vordert appellant een vergoeding voor die second opinion. Het hof acht de betaling van het bedrag van € 500 voor het (her)beoordelen van het regelingsvoorstel in deze niet complexe letselschadezaak voldoende. De daarboven door appellant gevorderde kosten voldoen niet aan de dubbele redelijkheidstoets.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 12-11-2019

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2019:9714

Zaaknummer: 200.252.330

Rechters: C.J.H.G. Bronzwaer, D.M.I. de Waele en A.S. Gratama

Advocaten: O. Emre en T. Havekes

Wetsartikelen: 6:96 BW

RECHTSPRAAK

Vrouw heeft boek gepubliceerd onder haar eigen naam en met herkenbare foto van zichzelf over haar huwelijk met haar ex-man (appellant) en over het huiselijk geweld dat plaatsvond ‘achter de voordeur’. Inbreuk op privéleven van man en zijn kinderen. Anders dan de rechtbank oordeelde, volgt verbod van het boek in de huidige vorm.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 05-11-2019

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2019:9503

Zaaknummer: 200.258.765

Rechters: R.A. Dozy, H.C. Frankena en I.W. Levelt-Iseger

Advocaten: A.J.W. Bovenmars-Wilmink en G.J. van der Veer

Wetsartikelen: 6:162 BW, 7 Gw, 8 EVRM, 10 EVRM en 10 Gw

RECHTSPRAAK

Onrechtmatige publicatie (e-mail) waarin wethouder, die voorheen bestuurder was van een kinderopvang in de desbetreffende gemeente, wordt beticht van belangenverstrengeling. Aantijgingen op zichzelf niet nodig om de misstand waarom het ging onder de politieke aandacht te brengen. Aantijgingen missen voldoende steun in het op dat moment beschikbare feitenmateriaal.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 05-11-2019

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2019:9502

Zaaknummer: 200.255.778

Rechters: C.J.H.G. Bronzwaer, S.M. Evers en G.J.M. Verburg

Advocaten: H.D. Wind en M.W. Renzen

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Val van wenteltrap werknemer. Verzoek voorlopig getuigenverhoor toegewezen. Vordering ex artikel 7:658 BW zorgplicht werkgever.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 08-10-2019

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2019:8249

Zaaknummer: 200.257.826/02

Rechters: S.B. Boorsma, H.L. Wattel en H. Wammes

Advocaten: H.C.J. Coumou

Wetsartikelen: 7:658 BW

RECHTSPRAAK

De gemeente is aansprakelijk voor de schade van een fietser die blijvend letsel heeft opgelopen na een aanrijding tegen een middengeleider. De ongevalslocatie was gebrekkig gezien CROW-aanbevelingen. Toepassing omkeringsregel.

Fietsongeval met blijvend letsel. Fietser heeft aanrijding gehad tegen een verhoging (middengeleider) met gele verkeerszuil in het midden van het fietspad, net na een flauwe bocht. De fietser stelt de gemeente aansprakelijk. Gelet op de toepasselijke CROW-aanbeveling en deskundigenverklaringen volgt het hof appellante in haar conclusie dat de ongevalslocatie ten tijde van haar ongeval, gelet op het te verwachten gebruik en de bestemming daarvan, met het oog op de voorkoming van gevaar voor fietsers, gebrekkig was. Vast staat dat de middengeleider met het paaltje stonden op een punt waar de as van het fietspad net was verdraaid, hetgeen juist ook ten gevolge van het feit dat inleidende ribbelmarkering ontbrak, op deze plek als een verrassing kon komen. De gemeente c.s. hebben nog aangevoerd dat de richtlijnen van het CROW geen wettelijke status hebben. Ofschoon op zichzelf juist, neemt dit niet weg dat de CROW-aanbeveling in deze procedure van betekenis is. Vorderingen appellante toegewezen (met toepassing van de omkeringsregel). Het door de gemeente c.s. gedane beroep op eigen schuld kan in de schadestaatprocedure aan de orde komen en zal het hof niet hier behandelen.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 16-07-2019

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2019:5880

Zaaknummer: 200.200.485

Rechters: L.F. Wiggers-Rust, F.J. de Vries en L.A. de Vrey

Advocaten: J.G. Keizer en M.T. Spronck

Wetsartikelen: 6:174 BW en 6:162 BW

ANNOTATIE

Geen aansprakelijkheid voor schade door loslopende hond op basis van Kelderluik-criteria.

mr. Y. Bosschaart

In een uitspraak van 20 februari 2019 oordeelt de Rechtbank Gelderland over de aansprakelijkheid van de eigenaar van een loslopende hond voor schade die is veroorzaakt doordat deze hond een aangelijsde hond heeft laten schrikken door deze te passeren, waardoor laatstgenoemde hond aan de lijn heeft getrokken en de eigenaar van deze hond ten val is gekomen. Eiser baseert de aansprakelijkheid op een onrechtmatige daad van de eigenaar van het dier ex artikel 6:162 BW en niet op de risicoaansprakelijkheid voor dieren ex artikel 6:179 BW. De rechtbank beoordeelt de aansprakelijkheid aan de hand van de Kelderluik-criteria. In deze annotatie wordt ingegaan op beide grondslagen en het oordeel van de Rechtbank Gelderland.

1. Feiten en grondslag van de vordering

Op 7 september 2014 liet eiser twee van zijn honden, waaronder een grote hond van het ras Mastin Espagnol, uit in zijn toenmalige woonplaats Ede, toen verweerder en vervolgens de niet-aangelijsde Border Collie van verweerder hem passeerden. Toen de Border Collie eiser passeerde, trok de Mastin Espagnol aan de lijn, waardoor eiser ten val is gekomen. Als gevolg van deze val heeft eiser dubbele beenbreuken opgelopen. Eiser heeft hiervoor een operatie moeten ondergaan. Op de plaats van het ongeval gold een aanlijnplicht op grond van artikel 2:57 van de in de gemeente Ede geldende Algemene Plaatselijke Verordening (APV). Dit artikel heeft tot doel de bescherming van de verkeersveiligheid, het voorkomen van beschadigingen aan eigendommen van derden, het voorkomen van hinder voor voetgangers, het bestrijden van verontreiniging en het voorkomen van schade en dierenleed. Eiser heeft verweerder aansprakelijk gesteld voor de door hem geleden en nog te lijden schade. Verweerder heeft geen aansprakelijkheid erkend.

In de onderhavige procedure vordert eiser een verklaring voor recht dat verweerder jegens eiser onrechtmatig heeft gehandeld door op 7 september 2014 zijn hond niet onder controle te houden en daarmee een onveilige situatie in het leven te roepen die schade tot gevolg heeft

gehad. Eiser stelt dat verweerder onrechtmatig heeft gehandeld door de Border Collie los te laten lopen in een gebied waar een aanlijnplicht gold en deze hond zelfstandig de Mastin te laten passeren, terwijl verweerder zelf al op geruime afstand was. Verweerder betwist dat sprake is van onrechtmatig handelen en stelt dat hij eiser heeft gewaarschuwd dat er een hond aankwam, dat de Border Collie niets verkeerd heeft gedaan en dat de schade is veroorzaakt door het gedrag van de Mastin.

2. Aansprakelijkheid ex artikel 6:179 BW

Interessant is dat eiser in de procesinleiding zowel artikel 6:162 BW als artikel 6:179 BW aan zijn vordering ten grondslag heeft gelegd, maar ter zitting heeft toegelicht dat laatstgenoemde grondslag als vervallen moet worden beschouwd. Uit artikel 6:179 BW volgt dat de bezitter van een dier aansprakelijk is voor schade veroorzaakt door een gedraging van het dier, tenzij aansprakelijkheid zou hebben ontbroken indien de bezitter de gedraging van het dier waardoor de schade werd toegebracht, in zijn macht zou hebben gehad. De omstandigheid dat de Border Collie niet rechtstreeks schade heeft toegebracht, maar dat de schade direct is veroorzaakt doordat de Mastin schrok en aan de lijn trok, staat niet aan aansprakelijkheid ex artikel 6:179 BW in de weg. Artikel 6:179 BW is immers niet alleen toepasselijk indien een dier door zijn gedragingen rechtstreeks schade toebrengt, maar ook indien het dier door zijn gedraging er de oorzaak van is, dat schade ontstaat. In de literatuur wordt het voorbeeld genoemd van een dier dat plotseling de straat oversteekt, waardoor een automobilist schrikt en de macht over het stuur verliest en tegen een boom rijdt (Asser/Hartkamp & Sieburgh 6-IV 2015/251). Dat de schade in casu is veroorzaakt doordat de Mastin schrok van de passerende Border Collie en plotseling aan de lijn trok, staat dus niet aan aansprakelijkheid ex artikel 6:179 BW in de weg.

Desondanks kan de aansprakelijkheid in casu niet worden gebaseerd op artikel 6:179 BW, omdat geen sprake is van een onberekenbare, eigen gedraging van het dier. In de wetsgeschiedenis is de volgende passage opgenomen: 'Grondslag voor de aansprakelijkheid voor dieren is immers het gevaar dat zoverre in ieder schuilt, dat de eigen energie van het dier een onberekenbaar element bevat. Alleen als dit gevaar zich verwezenlijkt behoort de bijzondere aansprakelijkheidsregel voor dieren te gelden.' Hoewel uit de wetsgeschiedenis zou kunnen worden afgeleid dat de onberekenbaarheid in absolute zin als aansprakelijkheidsbegrenzend vereiste dient te gelden, volgt uit de rechtspraak van de Hoge Raad dat voor toepassing van artikel 6:179 BW vereist is dat de schade veroorzaakt is door een eigen gedraging van het dier, waarbij het dier niet handelt als instrument van de persoon, die hem berijdt of leidt (HR 23 februari 1990, ECLI:NL:HR:1990:AD1041, NJ 1990/365 (Zengerle/Blezer)).

In mijn annotatie bij een uitspraak van de Rechtbank Noord-Nederland van 19 oktober 2016 (ECLI:NL:RBNNE:2016:4641, PS 2016-0434) heb ik dan ook reeds bepleit dat voor aansprakelijkheid ex artikel 6:179 BW niet vereist is dat sprake is van onberekenbaarheid in absolute zin, maar dat sprake dient te zijn van onberekenbaarheid in betrekkelijke zin, namelijk gerelateerd aan de menselijke machtsuitoefening over het dier. Een dergelijke ruime uitleg van artikel 6:179 BW verdient mijns inziens de voorkeur, omdat op deze manier voorkomen wordt dat eindeloze discussies worden gevoerd over de vraag of de gedraging van het dier in absolute zin onberekenbaar was (aldus ook F.T. Oldenhuis, *GS Onrechtmatige daad*, artikel 179 Boek 6 BW, aant. 5.5). In casu is mijns inziens geen sprake van onberekenbaarheid in betrekkelijke zin, omdat de Border Collie de leiding van verweerder volgde. Niet in geschil is immers dat Border Collies in beginsel gehoorzame honden zijn, die gericht zijn op hun baas en deze volgen en dat de Border Collie dit gedrag in casu ook heeft vertoond (r.o. 4.9). Daar komt bij dat hetgeen eiser aan zijn vordering ten grondslag heeft gelegd geen betrekking heeft op een onberekenbare gedraging van de Border Collie in betrekkelijke zin, maar op een gedraging van verweerder. De vordering is mijns inziens dan ook terecht gebaseerd op artikel 6:162 BW.

3. Aansprakelijkheid ex artikel 6:162 BW op grond van Kelderluik-criteria

Eiser stelt dat verweerder heeft gehandeld in strijd met een wettelijke plicht doordat verweerder in strijd heeft gehandeld met de ter plaatse geldende APV. Verweerder stelt dat niet is voldaan aan het relativiteitsvereiste ex artikel 6:163 BW. Gezien de eerdergenoemde doelen van de APV, oordeelt de rechtbank mijns inziens terecht dat het aanlijnverbod er niet toe strekt te voorkomen dat een aangeliijnde hond aan de lijn trekt in het geval deze een niet-aangeliijnde hond treft.

De rechtbank beoordeelt de aansprakelijkheid ex artikel 6:162 BW vervolgens aan de hand van de *Kelderluik*-criteria. Nu eiser stelt dat de schade is veroorzaakt door toedoen van verweerder zelf en niet door de eigen energie van de Border Collie, is dit mijns inziens de juiste grondslag van de vordering van eiser. Eiser stelt dat verweerder – doordat hij tussen hem en de Border Collie, die niet aangeliijnd was, een afstand heeft laten ontstaan en hij de Border Collie zelfstandig de andere hond heeft laten passeren – een onveilige situatie in het leven heeft geroepen en – door niet te waarschuwen – deze onveilige situatie heeft laten voortbestaan. Of verweerder eiser gewaarschuwd heeft, kan naar het oordeel van de rechtbank niet zonder nadere bewijslevering worden vastgesteld. De rechtbank oordeelt echter dat ook indien ervan wordt uitgegaan dat geen waarschuwing is gegeven, onvoldoende is onderbouwd dat het feit dat de Border Collie los achter verweerder aanrende een dusdanig concreet en groot gevaar heeft doen ontstaan dat het veroorzaken van dit gevaar, zonder het treffen van veiligheidsmaatregelen, onaanvaardbaar was. De rechtbank oordeelt mijns inziens terecht dat

van iemand die een hond aan een riem uitlaat, in beginsel verwacht mag worden dat deze steeds voldoende in staat is om zich staande te houden en die hond in bedwang te houden, ook als die hond een plotselinge prikkel krijgt waardoor hij aan de lijn trekt, of dat nu een plotseling geluid is, het verschijnen van een langs rennende kat of een voorbij vliegende vogel, of een andere gebeurtenis. Eiser heeft weliswaar ernstig letsel opgelopen, maar dit brengt niet mee dat in zijn algemeenheid kan worden aangenomen dat indien een hondenuitlater valt, de gevolgen dusdanig groot zullen zijn, dat veiligheidsmaatregelen geboden zijn.

Deze uitspraak illustreert dat in gevallen waarin de aansprakelijkheid voor (al dan niet rechtstreeks) door een dier veroorzaakte schade niet wordt gebaseerd op een onberekenbare gedraging van het dier, maar op een gedraging van de eigenaar van het dier, de aansprakelijkheid dient te worden gebaseerd op artikel 6:162 BW. Wanneer de aansprakelijkheid op grond van artikel 6:162 BW dient te worden beoordeeld aan de hand van de *Kelderluik*-criteria, zal, zoals ook blijkt uit de onderhavige uitspraak, niet snel aansprakelijkheid worden aangenomen.

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroorzaken dodelijk verkeersongeval. Aanmerkelijk onoplettend, onvoorzichtig en onachtzaam gereden onder invloed van alcohol en drugs. Vordering nabestaanden toegewezen tot elk € 5.000 vanwege shockschade. Confrontatie met het lichaam onder een wit zeil en later confrontatie met het gehavende lichaam.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 19-11-2019

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2019:10390

Zaaknummer: 03/179993-18

Rechters: K.G. Witteman, F.M. van Maanen Winters en N.H.W. der Montulet-van Meer

Advocaten: S. Jongen

Wetsartikelen: 36f Sr, 6 WVV en 6:106 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Na ruzie met zijn vriendin heeft verdachte uit frustratie vanaf de vierde verdieping een wijnfles uit een raam gegooid. De fles is op het hoofd van een jonge vrouw terechtgekomen die nietsvermoedend beneden op straat liep, met een schedelfractuur tot gevolg. Toewijzing immateriële schadevergoeding van € 5.000.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 07-11-2019

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2019:5265

Zaaknummer: 05/153572-19 (P)

Rechters: G. Perrick, E.J. van Rijssen en C.S. Schoorl

Advocaten: T. Felix en P.M. Breukink

Wetsartikelen: 36f Sr en 308 Sr

RECHTSPRAAK

werknemer/International Lashing Service B.V.

Deelgeschilprocedure. Leerling-werknemer is met zijn voet in een kabelgat van een schip terechtgekomen en heeft daardoor letsel opgelopen. Gelet op de veiligheidsinstructies mocht van hem zelf de nodige oplettendheid en voorzichtigheid worden verwacht. Werkgever niet aansprakelijk.

Feiten

Met ingang van 8 januari 2018 is werknemer voor bepaalde tijd tot 31 januari 2019 krachtens een leer-arbeidsovereenkomst in dienst getreden van International Lashing Service B.V. (hierna: ILS). Feitelijk voerde werknemer voor ILS laatstelijk werkzaamheden als 'sjorder' uit. De functie van sjorder houdt in dat deze op schepen containers vastzet. Tussen de containers bevinden zich koelcontainers waarvan kabels via gaten het onderdek in gaan. Aan een door beveiliging A opgemaakt ongevalsrapport van 29 januari 2019 wordt ontleend dat werknemer tijdens werkzaamheden aan boord van een schip bij een dekluk in een kabelgat is gevallen. Hierdoor heeft hij zijn rechteronderbeen en -enkel bezeerd. De arbeidsovereenkomst tussen partijen is met ingang van 31 januari 2019 van rechtswege geëindigd. Werknemer verzoekt in deze deelgeschilprocedure een verklaring voor recht dat ILS aansprakelijk is voor de schade als gevolg van het ongeval op grond van artikel 7:658 lid 2 BW dan wel op grond van artikel 7:611 BW.

Oordeel

De kantonrechter overweegt dat de functie van sjorder met zich brengt dat deze over een 'catwalk' van container naar container loopt en dat zich in die 'catwalk' kabelgaten bevinden die niet afgesloten kunnen worden wanneer daar kabels doorheen lopen ten behoeve van de koeling van containers. Dat betekent dat sprake is van een kenbaar gevaar. De kantonrechter overweegt dat hoewel de verantwoordelijkheid voor een veilige werkplek uiteraard bij ILS is gelegen, die hier niet zo ver gaat dat van haar kan worden verlangd dat zij telkens voordat werknemer een catwalk betreedt voor het uitvoeren van zijn werkzaamheden, deze heeft laten

controleren op openstaande kabelgaten en op de catwalk liggende kabels en die in het voorkomende geval met, bijvoorbeeld, een gekleurd lintje heeft gemarkeerd. Van werknemer mocht ILS verwachten dat hij, hoewel hij formeel nog 'leerling-werknemer' was maar feitelijk al ruim een jaar werkzaamheden als sjorder op meer dan 200 schepen had verricht, gegeven de hem verstrekte veiligheidsinstructies waaronder de instructie dat hij zelf voorafgaand aan de werkzaamheden moet controleren of het werkgebied veilig en werkbaar is, zelf de nodige oplettendheid en voorzichtigheid zou betrachten bij het zich over de catwalk verplaatsen. ILS is niet aansprakelijk aangezien zij niet is tekortgeschoten in de op haar rustende zorgplicht. Het beroep op artikel 7:658 BW slaagt dan ook niet. Weliswaar blijkt uit jurisprudentie van de Hoge Raad dat het in artikel 7:611 BW vervatte beginsel van goed werkgeverschap onder bepaalde omstandigheden voor de werkgever een verplichting met zich brengt ten behoeve van de werknemer een behoorlijke verzekering af te sluiten voor (schade door) werkgerelateerde verkeersongevallen, maar daarvan is hier geen sprake. De eisen gesteld aan het goed werkgeverschap van artikel 7:611 BW in het kader van een casus als hier aan de orde houden niet meer of anders in dan die gesteld aan de zorgplicht van artikel 7:658 BW. Artikel 7:611 BW kan hier dan ook niet dienen als een zelfstandige grondslag om ILS voor de door werknemer gestelde schade aansprakelijk te houden.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 30-10-2019

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2019:8427

Zaaknummer: 7905721 VZ VERZ 19-14967

Rechters: W.J.J. Wetzels

Advocaten: U. Karatas en E.E. Krikke

Wetsartikelen: 7:658 BW, 7:611 BW en 1019w Rv

RECHTSPRAAK

Eer en goede naam. Eiseres vordert € 1.125 ter vergoeding en herstel van de materiële en immateriële schade veroorzaakt door de geplaatste stukjes op weblog en Facebookpagina van gedaagde met beschuldigingen en aanduidingen. Eer en goede naam niet zodanig aangetast dat het recht op vrijheid van meningsuiting moet wijken.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 15-10-2019

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2019:8643

Zaaknummer: 7842131 CV EXPL 19-13328

Rechters: B. Brokkaar

Advocaten: J.S. Evers

Wetsartikelen: 6:106 BW

RECHTSPRAAK

Gedaagde (ex-medewerker gemeente) doet stelselmatige beschuldigingen en beledigingen aan het adres van de Gemeente en haar medewerkers, ondanks meerdere verzoeken van de Gemeente om hiermee op te houden. Onrechtmatige aantasting van de persoonlijke levenssfeer van de medewerkers en organen van de Gemeente. Verbod op dergelijke uitlatingen en het indienen van Wob- en AVG-verzoeken.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 05-09-2019

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2019:10535

Zaaknummer: C.03 / 267203 / KGZA 19-356

Rechters: G.J. Krens

Advocaten: S.M. Schipper

Wetsartikelen: 6:162 BW, 7 Gw, 8 EVRM, 10 EVRM en 3:13 BW

RECHTSPRAAK

Arrest 1985. Verhaal pensioenfonds op aansprakelijke partij op grond van Verhaalswet ongevallen ambtenaren (VOA) van aan weduwe ambtenaar gedane uitkeringen. Begroting overlijdensschade op grond van artikel 1406 BW en verhouding tot artikel 3 VOA.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 13-12-1985

ECLI: ECLI:NL:HR:1985:AC3329

Zaaknummer: 12471

Rechters: Ras, Royer, Hermans, Bloembergen en Boekman

Advocaten: J.L. de Wijkerslooth en J.L.W. Sillevius Smitt

Wetsartikelen: 3 VOA